

ECLI

ECLI:NL:RVS:2026:2587

Datum uitspraak

6 mei 2026

Inhoudsindicatie

Bij besluit van 10 januari 2024 heeft de Dienst Toeslagen de huurtoeslag van [appellant] over het berekeningsjaar 2021 herzien en definitief vastgesteld op nihil, waarbij het betaalde voorschot van € 3.924,00 (inclusief € 225,00 aan rente) is teruggevorderd. [appellant] heeft over 2021 een bedrag van € 3.699,00 aan voorschotten huurtoeslag ontvangen. Deze voorschotten zijn toegekend op basis van een geschat jaarinkomen van € 0,00. De Dienst Toeslagen heeft vervolgens een melding uit de Basisregistratie Inkomen (BRI) gekregen dat [appellant] over 2021 een rendementsgrondslag had van € 51.281,00. [appellant] heeft in 2019 een uitkering ontvangen uit een arbeidsongeschiktheidsverzekering. Een deel van deze uitkering betreft een schadevergoeding voor advocaatkosten. De uitkering zou oorspronkelijk periodiek worden uitbetaald in de vorm van inkomen in box 1 van 2014 tot en met maart 2020, maar is voor de terugliggende periode in één keer uitbetaald en daardoor door de Dienst Toeslagen aangemerkt als vermogen in box 3. Omdat daardoor het vermogen van [appellant] op 1 januari 2021 de vermogensgrens van € 31.340,00 overschreed, heeft de Dienst Toeslagen het recht op huurtoeslag over 2021 definitief vastgesteld op nihil. De betaalde voorschotten van € 3.924,00 (inclusief € 225,00 aan rente) zijn teruggevorderd.

Volledige tekst

202501711/1/A2.

Datum uitspraak: 6 mei 2026

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellant], wonend in [woonplaats],
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Limburg van 21 februari 2025 in zaak nr. 24/2555 in het geding tussen:

[appellant]

en

de Dienst Toeslagen.

Procesverloop

Bij besluit van 10 januari 2024 heeft de Dienst Toeslagen de huurtoeslag van [appellant] over het berekeningsjaar 2021 herzien en definitief vastgesteld op nihil, waarbij het betaalde voorschot van € 3.924,00 (inclusief € 225,00 aan rente) is teruggevorderd.

Bij besluit van 11 maart 2024 heeft de Dienst Toeslagen het door [appellant] daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 21 februari 2025 heeft de rechtbank het door [appellant] daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft [appellant] hoger beroep ingesteld.

De Dienst Toeslagen heeft een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

[appellant] heeft een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak op een zitting behandeld op 20 maart 2026, waar [appellant], via een videoverbinding, en de Dienst Toeslagen, vertegenwoordigd door [gemachtigde A] en [gemachtigde B] zijn verschenen.

Overwegingen

1. [appellant] heeft over 2021 een bedrag van € 3.699,00 aan voorschotten huurtoeslag ontvangen. Deze voorschotten zijn toegekend op basis van een geschat jaarinkomen van € 0,00. De Dienst Toeslagen heeft vervolgens een melding uit de Basisregistratie Inkomen (BRI) gekregen dat [appellant] over 2021 een rendementsgrondslag had van € 51.281,00.

2. [appellant] heeft in 2019 een uitkering ontvangen uit een arbeidsongeschiktheidsverzekering. Een deel van deze uitkering betreft een schadevergoeding voor advocaatkosten. De uitkering zou oorspronkelijk periodiek worden uitbetaald in de vorm van inkomen in box 1 van 2014 tot en met maart 2020, maar is voor de terugliggende periode in één keer uitbetaald en daardoor door de Dienst Toeslagen aangemerkt als vermogen in box 3. Omdat daardoor het vermogen van [appellant] op 1 januari 2021 de vermogensgrens van € 31.340,00 overschreed, heeft de Dienst Toeslagen het recht op huurtoeslag over 2021 definitief vastgesteld op nihil. De betaalde voorschotten van € 3.924,00 (inclusief € 225,00 aan rente) zijn teruggevorderd.

3. De rechtbank heeft geoordeeld dat de Dienst Toeslagen de uitkering die ziet op schadevergoeding voor advocaatkosten terecht niet als bijzonder vermogen heeft aangemerkt. Zij heeft hiertoe overwogen dat de schadevergoeding voor advocaatkosten niet

valt onder de uitzonderingen neergelegd in artikel 9 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Verder heeft de rechtbank geoordeeld dat het overschrijden van de vermogensgrens uitdrukkelijk in het Verzamelbesluit Toeslagen is genoemd als omstandigheid die niet is aan te merken als een bijzondere omstandigheid die ertoe kan leiden om van terugvordering af te zien of die te matigen.

4. Met de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat de Dienst Toeslagen de uitkering die ziet op schadevergoeding voor advocaatkosten terecht niet als bijzonder vermogen heeft aangemerkt. De Afdeling voegt daaraan toe dat [appellant] in hoger beroep onvoldoende heeft geconcretiseerd welke nadelige gevolgen het besluit voor hem heeft. Hij heeft ook niet aannemelijk gemaakt dat zijn belang zwaarder moet wegen dan het algemene belang dat ten onrechte betaalde uitkeringen worden teruggevorderd.

5. Het hoger beroep is ongegrond. De Afdeling bevestigt de uitspraak van de rechtbank.

6. De Dienst Toeslagen hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H. Bangma, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, griffier.

w.g. Bangma
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Loon
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 6 mei 2026

284-1189